

På den baggrund vil vi afvise SF's forslag, og vi ser frem til, at det nye hovedkvarter bliver en realitet med alle de opgaver i fredens og frihedens tjeneste, som hovedkvarteret kommer til at repræsentere.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg synes, at hr. Engells oplæg i højere grad var præget af sikkerhedspolitiske betragtninger end af oversvømmelser inden for de sidste år, og det synes jeg der bør kvitteres for.

Hr. Hans Engell nævnte, at man havde truffet parlamentarikere ved NAA-konferencen og foretaget en opdeling, som jeg godt kan forstå, nemlig mellem det, der blev betegnet som fornuftige parlamentarikere kontra Sjirinovskij.

Den opfattelse deler jeg. Det spændende spørgsmål er: Hvem er man så med til at fremme ved beslutninger af den her type?

Vi deltog jo også i mødet med Dumaens folk i Rusland for vel efterhånden halvandet år siden. Alle, der gik dertil med den tro, at det kun var ekstremisterne, der afviste det her, blev nødt til at tro om igen. Sagen er jo, at alle russiske parlamentarikere er bekymrede over den retning, som udviklingen tager, og det er vel det afgørende i den her diskussion. Det er vel det afgørende, at hele det russiske politiske system føler, at man er på vej et sted hen, hvor det bliver sværere for dem, som hr. Engell betegnede som fornuftige parlamentarikere, at få råderum, mens Sjirinovskijs folk bliver styret af den her type beslutninger.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Nu er det jo ikke Rusland, der skal afgøre Danmarks eller NATO's sikkerheds- og forsvarspolitik. Og det er heller ikke Rusland, der skal afgøre, om NATO-alliancen ønsker at åbne sine døre for lande, der opfylder de krav, som alliancen stiller, og som deler de samme holdninger og værdier, som de andre NATO-lande lægger vægt på.

Jeg hører ikke til dem, der mener, at der kan opbygges et forsvars- og sikkerhedspolitisk stabilt Europa, hvis det sker imod Rusland. Det skal ske i et samarbejde og i en dialog med russerne, men det skal ikke ske på en sådan måde, at det er Rusland, der afgør, om lande, der på frivillig basis ønsker et medlemskab af NATO-alliancen, kan blive medlemmer eller ej.

Det nye korpshovedkvarter har en udformning og har nogle opgaver, der ikke på nogen måde kan betragtes som en trussel for andre, men som vil være med til at stabilisere en situation i et Centraleuropa, som vil imødekomme og indfri et ønske og en længsel for folkene i Central- og Østeuropa, som har bestået i mange år.

Villy Søvnal (SF):

Jeg deler fuldt ud hr. Hans Engells opfattelse af, at dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik ikke skal afgøres i den russiske Duma. Den skal afgøres i den danske Folketingssal, og det er jo også grunden til, at vi har bedt om, at den kom herved. Det er vi helt enige i.

Det afgørende spørgsmål bliver jo så: Hvad er mest fremmende for en stabil europæisk sikkerhedspolitik? Hr. Hans Engell lagde vægt på – dér deler jeg også opfattelsen – at det ikke lader sig gøre at skabe en europæisk sikkerhedsstruktur, der ikke indbefatter Rusland. Spørgsmålet, der er tilbage, er så: Er de sidste sikkerhedspolitiske skridt, der er taget, forstandige i den sammenhæng?

NATO's udvidelse har vi diskuteret én gang, det skal jeg lade være med, men her laver vi noget, der jo ikke er velset blandt russiske parlamentarikere. Jeg tænker her på den her konkrete konstruktion.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Vi har nu igennem en lang årrække haft et gensidigt samarbejde i LANDJUT, mellem danske og tyske styrker, det danske og tyske militær. Polen bliver nu medlem af alliancen, og det er da ganske naturligt som et led i dette medlemskab, der nu er om ikke en fuldbyrdet kendsgerning så i hvert fald en vedtaget beslutning, der nu er under ratifikation i de forskellige andre NATO-lande, at vi for at gøre dette samarbejde indholdsmæssigt konkret, for at inddrage det nye medlemsland i et godt tæt samarbejde og for at lære af hinanden så opretter det nye hovedkvarter med opgaver – som jeg siger – der ikke af nogen kan opfattes som aggressive eller vendt mod nogen.

Jeg mener, at vi i de mange forskellige fora, hvor der drøftes med russere, også må kunne tale lige ud om tingene, og til dette hører også, at russiske politikere, og her taler jeg også om den fornuftige del af Dumaen, forstår, hvad NATO-samarbejdet går ud på, og at de også